

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.361/2017/9/I.

A Győri Ítéltábla a dr. Kovács S. Balázs ügyvéd által képviselt felperesnek a Hajdú Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás tilalma iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2017. szeptember 20. napján kelt 4.G.40.011/2017/15/I. számú ítélete ellen az alperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - megtartott tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen a felperesnek 50.000. (Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes tulajdonát képezi a ... szám alatti ingatlan, amelyen kempinget üzemeltet. E területen belül működik 2013. áprilisa óta a ... Étterem, melegkonyhás vendéglátó-ipari egységként. Az éttermet nemcsak a kempingben lakó vendégek, hanem rajtuk kívüli vendégek is látogatják.

Az alperes ezt az éttermet 2014. november és 2016. november hónapja között bérlőként üzemeltette, majd 2016. decemberében a ... szám alatt ... Étterem és Kávéház néven nyitott egy szintén melegkonyhás vendéglátó-ipari üzletet.

Az alperes által üzemeltetett étterem nevében szereplő „...” kifejezés grafikai megjelenése megegyezett a felperes által használt logóval, de a felperes tiltakozását követően az alperes az „...” szónak a grafikai megjelenését megváltoztatta.

A felperes keresetében a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. tv. (Tpv.) 6.§-ára hivatkozva annak 86.§ (1) bekezdése és (2) bekezdés a) és b) pontja alapján **kérte, hogy a bíróság állapítsa meg**, hogy az alperes jogsértést követett el azáltal, hogy a ... szám alatti üzlethelyiséget „... Étterem és Kávéház” megjelöléssel üzemelteti. Kérte az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, és eltiltását a további jogsértéstől, így arra történő kötelezését hogy az „...” elnevezést az üzlethelyiség nevéből, valamennyi felületéről, internetes és egyéb reklámfelületről távolítsa el. Kereseti érvelése szerint a Tpv. 6.§ -ának törvényi feltételei maradéktalanul megvalósultak, mert a felperes a melegkonyhás éttermi szolgáltatását a kemping területén 2013. év tavasza óta nyújtja az „...” elnevezéssel, amivel az éttermet látogató fogyasztók (a kempingvendégek, és a vásárlóközönség általában is) ... Éttermet, vagyis a felperes által nyújtott szolgáltatást azonosítják. Azáltal, hogy az alperes a felperes tulajdonában álló ingatlanon működő étterem elnevezésével lényegében azonos néven üzemelteti és hirdeti a saját éttermét, azt a hamis látszatot kelti a fogyasztókban, mintha a két üzlethelyiség azonos személy üzletének, szolgáltatásának lenne tekinthető. A két azonos névvel, párhuzamosan működő, azonos szolgáltatást nyújtó üzlethelyiség nagymértékben megtévesztő a fogyasztók számára, az alperes a felperes által már huzamosabb ideje használt „...” elnevezés használatára nem kapott hozzájárulást a felperestől. Az alperes védekezésével kapcsolatban előadta, hogy a peres felek versenytársnak minősülnek, mert

a joggyakorlat értelmében a gazdasági versenyben érdekelt, azonos piacon tevékenykedő vállalkozások minősülnek versenytársnak. A konkrét esetben az érintett földrajzi piac a melegkonyhás éttermi szolgáltatás ... város területén, amin a felperes és az alperes is egy-egy éttermi szolgáltatást nyújtó üzlettel van jelen. A felperes nem kizárólag szálláshely szolgáltatást nyújt, hanem ennek részeként melegkonyhás éttermi szolgáltatást is, a tulajdonában álló kemping szolgáltatás keretében. A ... Étterem a felperes tulajdonát képezi, a kemping szerves részeként működik, és ezáltal a felperes által nyújtott szolgáltatásnak is része. Ezen étterem (éttermi szolgáltatás) „...” elnevezésének az alperes által a saját üzletében nyújtott azonos szolgáltatás megjelölése céljából történt jogosulatlan átvétele a Tptv. 6.§-a szerinti tényállást megvalósítja azáltal, hogy azonos piacon az alperes a felperes által nyújtott szolgáltatással azonos szolgáltatását a felperes által alkalmazott megjelöléssel szinte azonos, de mindenképpen összetéveszthető megjelöléssel látta el, és ekként is hirdeti. Az alperes a Tptv. 6.§-át megsértve a felperes által alkalmazott, és a fogyasztók körében már elterjedt elnevezést felhasználva indított saját, konkurens vállalkozást ugyanazon a releváns piacon, és a jellegbitorlás megvalósulásához nem szükséges, hogy az összetévesztés ténylegesen megvalósuljon, elegendő ha az összetéveszthetőség önmagában fennáll.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, álláspontja szerint a felperes által állított jogsértést nem követte el. Nem vitatta, hogy az általa üzemeltetett vendéglátó-ipari egység azonos „...” fantázianevet használ, de védekezése szerint a Tptv. 6.§-ának törvényi feltételei nem állnak fenn, mert a peres felek nem minősülnek versenytársnak. A felperes ugyanis kereskedelmi szálláshely szolgáltatással foglalkozik, az alperes pedig vendéglátással, ami a felperes tevékenységi körei között nem szerepel. Hivatkozott arra is, hogy a felperes részéről eszközölt, a felperes tulajdonában álló étteremre kötött bérleti szerződés felmondásának az érvénytelensége tárgyában pert indított, amely jelenleg is folyamatban van a ...i járásbíróság előtt. Mindaddig amíg abban az ügyben ítélet nem születik, „fennáll az alperes bérleti jogviszonya”, és annak fennállása alatt jogosult azt az elnevezést használni, amit a bérleti jogviszony alatt is használt. A felperes által kifogásolt „...” elnevezés egyébként is országosan elterjedt elnevezés.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével az alperest az „...” név használatától eltiltotta, és kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 74.100,- Ft perköltséget. Határozatának indoklásában idézte a Tptv. 6.§-át, és rámutatott hogy idézett rendelkezésben szabályozott jellegbitorlás megállapításának feltétele, hogy a felek versenytársak legyenek, a használt külső, csomagolás, megjelölés az ismert külsővel, csomagolással, megjelöléssel összetéveszthető legyen, és ezek használata a jogosult hozzájárulása nélkül történjen.

A tisztességtelen piaci magatartás szempontjából annak van jelentősége, hogy az alkalmazott megjelölés, külső, csomagolás, védjegy összetéveszthető-e a jellegzetes és ismert áruval, vagy annak előállítójával. A bíróság számára követelmény, hogy az átlag fogyasztó szemszögéből vizsgálja, hogy vajon az utánzással összetéveszthetővé vált-e az áru. Ha az átlagos figyelem mellett összetéveszthető a termék vagy szolgáltatás, akkor a jellegbitorlás megvalósul. A jellegbitorláshoz kapcsolódhat a kereskedelmi név védelme is, mert tilos olyan nevet, megjelölést, vagy árujelzőt használni, amelyről a versenytársat, illetőleg annak áruját - szolgáltatását - szokták felismerni.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Tptv. 6.§-ának alkalmazásához szükséges, fentiekben részletezett feltételek a perbeli esetben megvalósultak.

Nem fogadta el az alperes azon védekezését, hogy a peres felek egymásnak nem versenytársai. Ezzel szemben maga az alperes is előadta, hogy a kemping területén működő ... Éttermet a bérleti időszaka alatt maga is melegkonyhás vendéglátó-ipari egységként üzemeltette, és az jelenleg is ekként működik, amit alátámasztotta a meghallgatott tanúk vallomása is. Ennek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a peres felek mindegyike azonos földrajzi helyen - egymástól

viszonylag kis távolságra - egyaránt végez vendéglátó-ipari szolgáltatást, ekként egymásnak versenytársai.

... városában a melegkonyhás vendéglátás területén az „...” nevet a felperes vezette be, tette ismertté, e nevet tartalmazó logó is a felperes megrendelésére készült. Az alperes ezt a nevet - annak grafikai megjelenésével együtt - a felperes hozzájárulása nélkül használta. A névhasználat körében - az elsőfokú bíróság megítélése szerint - az nem releváns hogy ... Város Jegyzője 2013-ban nyilvántartásba vett egy ... Presszó elnevezésű, szeszes ital kimérést és zeneszolgáltatást végző vendéglátó-ipari üzletet is, amelyik a tanúvallomások szerint a felperesi étterem megnyitásakor, és azt követően sem üzemelt.

A meghallgatott tanúk előadták, hogy a két éttermet a névazonosság miatt - annak ellenére, hogy az alperes a névből a „Camping” szót elhagyta - gyakran összetévesztik, előfordult, hogy az alperes által közzétett álláshirdetésre a felperesnél jelentkeztek, illetve az alperes által meghirdetett akciókat a felperes által üzemeltetett étteremben keresték.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a Tpvt. 86.§ (2) bekezdés a.) pontja alapján megállapította, hogy az „...” név használatával az alperes a Tpvt. 6. §-ban foglaltakat megsértette, ezért a Tpvt. 86. §. (2). bekezdés b.) pontja alapján a jogsértő elnevezés használatától eltiltotta.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes tulajdonát képező kemping területén működő étterem tekintetében nem lehet azt megállapítani, hogy megszűnt volna a bérleti jogviszonya felperessel, mert keresetet terjesztett elő a felperes által eszközölt felmondás érvénytelensége iránt, amely tárgyban jelenleg is per van folyamatban a ...i járásbíróság előtt. Fenntartotta, hogy a peres felek az elsőfokú eljárásban már kifejtettek szerint nem minősülnek versenytársnak, ezért a Tpvt. 6.§-a szerinti tényállás sem valósulhatott meg. A fellebbezési tárgyaláson pontosított álláspontja szerint a felperes a tulajdonában álló területen működő éttermet bérbe adja, és a bérlő végez ténylegesen vendéglátó-ipari tevékenységet, ezért „kereshetőségi joga” is e bérlőnek van, nem pedig a felperesnek.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján. Nem vitatta, hogy az alperes korábban bérlőként üzemeltette a felperes tulajdonában álló ingatlanon található éttermet, és a peres felek között jelenleg is per van folyamatban, de a bérleti jogviszony tárgyában folyamatban lévő per jelen per eldöntése szempontjából érdektelen. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban már részletesen előadott álláspontját arra vonatkozóan is, hogy a peres felek versenytársnak minősülnek.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, az így beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően, okszerűen értékelve helyes tényállást állapított meg, és az abból levont jogkövetkeztetései is helytállóak. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, és annak indokolásával is egyetértett, azokat részletesen megismételni nem kívánja, azokra csupán hivatkozik.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az ítéletábra az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek:

A jelen perben azt kellett eldönteni, hogy a felperes tulajdonában álló ingatlanon a kempingben működő étterem (éttermi szolgáltatás) „...” elnevezésének az alperes által a saját üzletében nyújtott azonos szolgáltatás megjelölése céljából történt jogosulatlan átvételével a Tpvt. 6.§-a szerinti tényállás, azaz a jellegbitorlás megvalósult-e. Ennek a megítélése körében teljesen érdektelen, hogy

az alperes korábban a felperes tulajdonában álló étteremnek egyébként a bérlője volt, és ez a bérleti szerződés miként, és egyáltalán megszűnt-e. Ezért az e tárgyban folyamatban lévő perre az alperes a fellebbezésében alaptalanul hivatkozott.

Az alperes fellebbezésében a Tpvt. 6.§-ában meghatározott törvényi feltételek közül kizárólag azt vitatta, hogy a felperessel versenytársak lennének. Ebben a kérdésben az elsőfokú bíróság azonban helytállóan állapította meg, hogy a felperes és az alperes versenytársnak minősülnek.

Ennek a megítélése körében nem annak van jelentősége, hogy a vendéglátás szerepel-e felperes cégjegyzékbe bejegyzett tevékenységei körei között, és nem is annak, hogy a felperes a tulajdonában álló ingatlanon található étteremben „saját maga” végzi-e az éttermi szolgáltatást, vagy azt ténylegesen bérbeadás formájában megvalósuló üzemeltetés keretében a bérlője közreműködésével nyújtja.

Helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy lényegében egy komplex szolgáltatást nyújt a tulajdonában álló kemping területén a fogyasztóknak, vagyis nem kizárólag szálláshely szolgáltatást végez. A felperes a kemping szálláshely szolgáltatás részeként, annak keretében melegkonyhás éttermi szolgáltatást is nyújt egyrészt a kempinget használó vendégeinek, másrészt pedig a külső vendégforgalom részére is a tulajdonában álló ingatlanon. A ... Étterem a felperes tulajdonát képezi, a kemping szerves részeként működik, és ezáltal a felperes által nyújtott szolgáltatásnak is része az étterem, és az éttermi szolgáltatás. Ezen nem változtat az az alperes által hivatkozott nem vitás körülmény, hogy az éttermi szolgáltatás a felperes részéről bérbeadás keretében történő üzemeltetéssel valósul meg. Ettől függetlenül a kemping szerves részeként működő ... Étteremben a fogyasztók irányába megvalósuló éttermi szolgáltatás is a felperes szolgáltatásának minősül.

Azt pedig az alperes sem az elsőfokú eljárásban, sem a fellebbezésében lényegében nem tette vitássá, hogy a felperes a saját „...” megnevezésű éttermi szolgáltatásával már az alperes piacra lépését megelőzően jelen volt ... városában, vagyis a releváns földrajzi piacon, és ott az ő szolgáltatása vált ismertté az „...” megnevezéssel, azzal a felperes éttermi szolgáltatását azonosították a fogyasztók.

Azt sem vitatta, hogy az „...” elnevezésnek az alperes által a saját üzletében nyújtott azonos szolgáltatás megjelölése céljából történt - a felperes engedélye nélküli - átvételével a felperes és az alperes éttermi szolgáltatása összetéveszthetővé vált a perbeli releváns piacon szereplő átlagos fogyasztók számára. E tény a tanúvallomások is megfelelően alátámasztották.

Mindezek alapján pedig az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést arra, hogy a Tpvt. 6.§-ában foglalt törvényi tényállási elemek maradéktalanul megvalósultak, így a jellegbitorlás, mint tisztességtelen piaci magatartás jogkövetkezményeként helytállóan alkalmazta annak a keresetben kért jogkövetkezményét is.

A fellebbezésben előadottak tehát az érdemben helyes elsőfokú ítélet megváltoztatására nem adnak alapot, ezért az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban is pereszes alperes a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült saját, valamint a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. A felperes jogi képviselőjének munkadíját az ítélet tábla a Pp. 79.§ (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (3), (5) és (6) bekezdései alapján - a per egyéb adataira figyelemmel - a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével 50.000.- forintban állapította meg, mivel a felperesi jogi képviselő nyilatkozata szerint áfa mentes.

G y ő r , 2018. március 14.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Bajnok István sk. előadó **Dr. Ferenczy Tamás sk.** bíró
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: